

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Năm, ngày 16/04/2026.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 402: NHẬN BIẾT CƠ HỘI, NẮM LẤY CƠ HỘI

Chúng ta phải nắm lấy cơ hội khi còn trẻ, khỏe để nỗ lực học tập, chuyển đổi tập khí xấu ác, giúp đỡ chúng sanh. Hòa Thượng nói: ***“Rất nhiều người cho rằng, khi nào họ vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì sẽ quay trở lại tiếp độ chúng sanh. Đây là những người không có duyên, không có năng lực để ngay trong đời này cứu giúp chúng sanh. Nếu chúng ta có cách nghĩ này thì chúng ta không đến được thế giới Tây Phương Cực Lạc. Người không thể xả mình vì người thì không thể có thành tựu”***. Nếu ngay trong đời này, chúng ta có năng lực, có duyên giúp ích chúng sanh thì chúng ta phải tận tâm tận lực làm. Nhiều người không tin lời nói này của Hòa Thượng. Lời nói của Hòa Thượng rất có đạo lý, nhiều người tu hành tìm cách ly, không quan tâm đến thế gian nhưng họ tu hành cũng không có thành tựu.

Chư Phật Bồ Tát, Tổ Sư Đại Đức đến thế gian tận tâm tận lực vì chúng sanh lo nghĩ, phục vụ. Nếu chúng ta muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì chúng ta một lòng chuyên niệm nhưng đồng thời cũng phải phát Tâm Bồ Đề. ***“Tâm Bồ Đề”*** là tâm cứu giúp chúng sanh. Chúng ta tùy duyên, tùy phận mà cứu giúp chúng sanh, nhất định không phan duyên, cưỡng cầu.

Hòa Thượng nói: ***“Ở pháp thế gian hay xuất thế gian, chúng ta thường nghe nói, người có trí tuệ thì có năng lực nắm lấy cơ hội. Cơ hội ở ngay trước mắt, nếu chúng ta bỏ qua cơ hội này thì không biết đời nào, kiếp nào chúng ta mới gặp được”***. Người thế gian muốn nắm bắt cơ hội được thăng quan, thu lợi. Trong Phật pháp, ***“cơ hội”*** là nắm lấy cơ duyên. Chúng ta gần một người thiện, gần một người tinh tấn tu hành thì chúng ta sẽ nỗ lực, tinh tấn. Hiện tại, chúng ta gặp được pháp môn Tịnh Độ, gặp được rất nhiều cơ duyên để làm những việc lợi ích chúng sanh, nếu chúng ta không nỗ lực làm thì chúng ta đợi đến đời nào, kiếp nào? Người có trí tuệ mới có thể nhận biết được cơ hội để tu tập, tích công bồi đức.

Hòa Thượng nói: ***“Làm thế nào để có trí tuệ? Người xa lìa ảo danh ảo vọng, xa lìa “tự tư tự lợi”, xa lìa “tham, sân, si” thì có trí tuệ”***. Người chìm đắm trong những thứ này thì không thể có trí tuệ. Ngày trước, có người hỏi Hòa Thượng, vì sao pháp duyên của Ngài thù thắng như vậy! Hòa Thượng được rất nhiều nơi mời đến giảng pháp, nhiều người muốn gần gũi Ngài học tập, những việc Ngài mong muốn làm thì đều có người đứng ra làm.

Ở thế gian, có những người làm giàu bằng cách làm theo một người khác, họ thấy người khác mua đất nơi nào thì họ mua theo. Đây là họ biết nắm lấy cơ hội. Hòa Thượng là một bậc đức hạnh, những khởi tâm động niệm, lời nói việc làm của Ngài chắc chắn là lợi ích chúng sanh, lợi ích Phật pháp, tích công bồi đức, do vậy rất nhiều người đi theo, làm theo Ngài. Họ chính là những người biết nắm bắt cơ hội. Chúng ta không có trí tuệ nhận biết việc tốt, việc xấu thì chúng ta làm theo những người có trí tuệ.

Hòa Thượng nói: ***“Người có thể thành công là người nhận biết được cơ hội và khéo nắm lấy cơ hội”***. Ở thế gian, người kinh doanh mà biết nắm lấy cơ hội thì sẽ thành công. Trong Phật pháp, chúng ta phải nhận biết rõ những cơ duyên để tu phước, tu huệ, nhất định không để lỡ qua. Nếu chúng ta không nhanh chóng nắm bắt cơ hội thì cơ hội sẽ trôi qua một cách nhanh chóng. Trong cuộc đời, chúng ta đã để lỡ rất nhiều cơ hội tốt. Nếu chúng ta làm lỡ việc của mình thì không sao nhưng nếu chúng ta lơ là, chểnh mảng khiến lỡ việc của chúng sanh thì sẽ đáng trách. Thí dụ, chúng sanh ngay đời này có thể được cứu giúp, được độ nhưng vì ý niệm ích kỷ của chúng ta mà họ không được độ. Chúng ta phải cân trọng, cố gắng tư duy, quán sát điều này. Có người hằng ngày chỉ tư duy, quán sát đến những việc “tự tư tự lợi”, hưởng thụ “năm dục sáu trần”. Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta nghĩ nhiều về những việc lợi ích cho người thì chúng ta sẽ không mệt. Chúng ta nghĩ nhiều về những việc vì mình thì chúng ta sẽ rất mệt”***.

Hòa Thượng nói: ***“Người không chịu xả mình vì người thì cuối cùng không thể có thành tựu”***. “Thành tựu” ở đây là vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc. Chúng ta muốn vãng sanh mà chúng ta không làm việc mà Phật A Di Đà đã làm thì chúng ta không thể vãng sanh. Chúng sanh khổ nạn, cần giúp đỡ, chúng ta có năng lực nhưng thờ ơ thì chúng ta không thể có thành tựu. “Năng lực” bao

gồm tài lực, trí lực. Chúng ta có tài lực thì giúp đỡ bằng tài lực, có trí lực thì giúp đỡ bằng trí lực. Nếu chúng ta có tài lực, trí lực song toàn thì quá tốt! Nếu chúng ta có tài lực, trí lực mà không giúp đỡ chúng sanh, chúng ta muốn đợi khi nào vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc thì sẽ quay trở lại cứu giúp vậy thì chắc chắn chúng ta không thể vãng sanh. Người tu pháp Đại Thừa, niệm Phật cầu vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc nhưng không có tâm của Phật, nguyện của Phật, hành động, việc làm của họ hoàn toàn trái ngược với Phật vậy thì họ không thể vãng sanh.

Hôm trước, có một người hỏi tôi, nếu trong cuộc sống gặp những việc không may mắn, bị Quỷ thần phá thì phải làm như thế nào, ai có thể giúp họ. Khi đó, các Thầy cô của chúng ta đang ngồi ăn trưa với ngô, khoai, tôi nói những người như các Thầy Cô ở đây có thể giúp họ. Trời nắng nóng như thiêu đốt nhưng các Thầy Cô vẫn dành thời gian, tận tâm tận lực làm mọi việc. Những người xả mình vì người là những người không ngại khổ, không ngại khó, không sợ tốn kém, làm những việc cụ thể vì lợi ích chúng sanh. Nếu chúng ta chỉ nói mà không làm thì không mang lại lợi ích cho chúng sanh.

Hòa Thượng từng nói: ***“Người xả mình vì người thì nhất định sẽ thành tựu, người không chịu xả mình vì người thì không thể có thành tựu”***. Xung quanh chúng ta rất nhiều chúng sanh khổ nạn, có những người giàu có nhưng vẫn cảm thấy khổ. Chúng sanh ở thế giới Ta Bà đều là mang nghiệp mà đến, họ gặp khổ nạn là việc đương nhiên. Họ phải tìm đến những người chân thật xả mình vì người thì mới được giúp đỡ. Có những người không sợ nhân quả nên họ vẫn tìm cách lấy đi tài vật của những người đang gặp khổ nạn.

Hòa Thượng nói: ***“Tại sao chúng ta phải đi đến thế giới Tây Phương Cực Lạc học thành công thì mới quay trở lại, trong khi chúng ta nhìn thấy chúng sanh đang có khổ nạn? Nếu chúng ta đích thực không có năng lực giúp đỡ thì chúng ta đến thế giới Tây Phương Cực Lạc để học bản lĩnh, vậy thì đúng! Nhưng hiện tại, chúng ta có năng lực, chúng ta không chịu làm thì chúng ta đã trái ngược với bốn nguyện của “A Di Đà Phật”. Chúng ta có một phần năng lực thì chúng ta giúp một phần, chúng ta có hai phần năng lực thì chúng ta giúp hai phần, công đức của chúng ta là viên mãn”***. Vì sao khi chúng ta nhìn thấy chúng sanh khổ nạn mà không giúp đỡ họ? Có những người, chúng ta mới

gặp, vừa nói một vài lời thì họ đã tiếp nhận. Có những người, chúng ta cưỡng cầu nói rất nhiều lời nhưng họ không nghe, không thâm thấu.

Những người không có năng lực thì đến thế giới Tây Phương Cực Lạc học và quay trở lại giúp đỡ chúng sanh. Chúng ta có năng lực mà chúng ta không làm thì chúng ta đã trái với bốn nguyện của Phật A Di Đà vậy thì chúng ta không thể vãng sanh. Người như thế nào là người có năng lực? Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói: **“Ta là Phật đã thành, tất cả chúng sanh đều là Phật sẽ thành”**. Mỗi chúng ta đều có năng lực.

Trong bộ đĩa *“Liên Trì Hải Hội”* có nói về một bà cụ, gầy gò, không biết chữ nhưng tâm của bà rất rộng lớn, bà luôn nghĩ đến việc làm thế nào độ chúng sanh, giúp họ giác ngộ Phật pháp, tiếp nhận pháp môn Tịnh Độ. Hằng ngày, bà tinh tấn niệm Phật, sau khi bà vãng sanh, những người con hỏa táng thân thể của bà và nhìn thấy rất nhiều những viên xá lợi màu sắc. Các đồng tu đến xin một miếng xương để về nhắc nhở mình nỗ lực tu hành, sau khi rất nhiều người mang xương đi thì đồng xương vẫn còn rất nhiều. Tâm nguyện muốn độ chúng sanh của bà đã trở thành hiện thực.

Hòa Thượng nói: **“Đối với tất cả chúng sanh học Phật thì cửa ải quan trọng nhất là gì? Đó là chúng ta thường tiến thì ít mà thoái thì nhiều”**. Nhiều người biết rằng Phật pháp rất thù thắng nhưng họ không nỗ lực tu hành, hằng ngày, họ vẫn chìm đắm trong hưởng thụ, tranh danh, đoạt lợi nên không có thời gian tu học. Nhiều người cảm thấy chuẩn mực Thánh Hiền rất tốt nhưng họ cũng không có thời gian để học.

Chúng ta vừa tổ chức Đại lễ tri ân Cha Mẹ, buổi lễ có gần 2000 người tham gia, mọi người đều cảm nhận thấy văn hóa truyền thống, chuẩn mực Thánh Hiền rất tốt đẹp, nhưng số người đến cần cầu học tập rất ít. Ở Hà Nội, chúng ta tổ chức nhiều lớp học tập văn hóa truyền thống nhưng các lớp học đều có số lượng người đến học dưới 100 người. Ở Nghệ An, các lớp học tập văn hóa truyền thống cũng chỉ dưới 50 người, lớp học ở Đà Nẵng cũng chỉ có hơn mười người.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta là người mới phát tâm gặp phải những cảnh duyên không thuận thì lập tức thoái tâm, ngay đến bậc chứng Tứ quả A La Hán ứng hóa ở thế gian, nhìn thấy chúng sanh khó độ cũng thoái tâm”**. Các

bậc A La Hán đến thế gian để độ chúng sanh, các Ngài nhìn thấy chúng sanh khó độ thì cũng thoái tâm, hưởng hồ là phàm phu, người sơ phát tâm như chúng ta. Chúng ta phải dũng mãnh, tinh tấn hơn nữa!

Hôm qua, tôi thăm một người học trò đang bị bệnh khổ và gặp nhiều tai nạn. Nghiệp chướng của chúng sanh chúng ta rất đáng sợ, khi chúng ta khỏe, vượng khí mạnh thì chúng ta chưa bị ảnh hưởng bởi nghiệp chướng, nhưng khi chúng ta bệnh khổ, vượng khí đã hết thì chúng ta sẽ cảm nhận được. Khi nghiệp chướng đến, chúng ta bị bệnh khổ thì chỉ một con ruồi, muỗi cũng có thể gây chướng ngại cho chúng ta. Tôi chỉ khuyên người học trò đó một điều: *“Những việc tốt cần làm con đã làm, hằng ngày, con đã niệm Phật với tâm chí thành, vậy thì con hãy y theo đó mà tin tâm niệm Phật!”*. Khi gặp chướng ngại, khổ đau thì chúng ta vẫn phải nỗ lực niệm Phật cầu vãng sanh. Trên Kinh Phật nói rất rõ: ***“Nghiệp tận tình không ta về nơi ấy”***. Khi chúng ta không còn nghiệp, không còn tình chấp thì chúng ta mới vãng sanh được về thế giới Tây Phương Cực Lạc.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta là bát địa phàm phu, phiền não, tập khí một phần cũng chưa đoạn nên rất dễ dàng thoái đạo. Nếu chúng ta thoái đạo thì sẽ thoái đạo rất sâu. Khi chúng ta gặp duyên khiến chúng ta thoái bước thì điều quan trọng là chúng ta gặp được thiện tri thức nhắc nhở, thức tỉnh giúp chúng ta nhận ra. Nếu chúng ta gặp được thiện tri thức thì đó là chúng ta có phước báu”***. Tu hành giống như chúng ta chèo thuyền ngược nước, chúng ta vừa ngưng chèo thì thuyền sẽ bị trôi ngược dòng đi rất xa. Chúng ta gặp được thiện tri thức thì chúng ta có phước báu, thiện tri thức nhắc nhở để chúng ta đừng thoái tâm.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta ở ngay trong đời này có thể gặp được thiện tri thức hay không? Đây đều là do phước đức, nhân duyên”***. Chúng ta có phước đức, nhân duyên thì chúng ta sẽ gặp được thiện tri thức. Việc này chúng ta đều có thể hội! Thí dụ, khi chúng ta vừa gặp khó khăn, tưởng chừng như không thể xoay chuyển thì tự nhiên gặp được người giúp chúng ta xoay chuyển một cách nhẹ nhàng. Nếu chúng ta có phước đức, nhân duyên thì có những việc chúng ta tưởng không thể vượt qua nhưng vẫn có thể vượt qua một cách rất nhẹ nhàng.

Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta nơi nơi đều gặp chướng duyên. Chướng duyên là do từ vô lượng kiếp chúng ta đã tạo tác ra những tội nghiệp, bây giờ nó đang khởi hiện hành. Chúng ta thấu hiểu được chân tướng sự việc này thì ngay***

trong đời này chúng ta sẽ không kết thêm oán thù với chúng sanh”. Chúng ta gặp khó khăn, chướng ngại là do trong quá khứ đã làm, chúng ta không oán trách mà chấp nhận, nỗ lực, tinh tấn hơn thì sẽ vượt qua một cách nhẹ nhàng.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài
liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*